

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת
חיי שרה
♦♦♦
שנת
תשפ"א
♦♦♦
גליון 77

חובת הזהירות המרובה בענייני נפשות

באדום לא עוברים ויהי מה

וסיפר לי דו"ז הרב צבי ב. וולף זצ"ל שפעם הי' עם מרן רה"י הרב שך זצוק"ל באסיפה באזור פרדס כץ, והם חזרו באמצע הלילה באזור 1-2, והיו צריכים לחצות את כביש זבוטינסקי לכיוון בני ברק, ועמדו ברמזור וחיכו, והעיר ר' צבי להרב שך שאין מכוניות לכל אורך הכביש, קילומטר רחוק משתי הצדדים, ולמה הראש ישיבה מחכה?

השיב לו מרן זצוק"ל "ווען סאיז רויט, גייט מען נישט אריבער..." פי' **כשאדום לא עוברים**, ולא משנה אם יש מכוניות או לא.

וקשה לשכוח האיך שהעיר רבינו בנחרצות לצדיק וירא שמים גדול, על כך שהולך בשולי הכביש, מפני שעל המדרכה הולכות נשים. והזהירו רבינו **ס'איז אסכנה...** זה סכנה, ללכת בכביש, ואסור.

ומי יודע אם ח"ו בשמים לא יתבעו אחד שלא נזהר מספיק, ובגרמתו ילדים לא נזהרו, וקרה להם מה שקרה, אם לא יענש על זה.

המקל יענש אף על הלומדים ממנו

וגם בנוגע לזהירות בתקופה קשה זו, מי יודע אם מי שלא נזהר כראוי, ולומדים ממנו אנשים שאינו חמור כ"כ, ואף שגדולי ישראל מזהירים על פיקוח נפש, בכל זאת חכמים המה... ושפיכות דמים הוא דזל... רח"ל, ואח"כ ברפיון שלהם קרה מה שקרה, מי יתן את הדין על כך..

וכך היא המידה בכל ענייני רוחניות, שאדם צריך תמיד לחשוב ולהיזהר שלא ילמדו ממנו להקל ח"ו בשום דבר, כי אם איננו מקפיד כראוי במקום שאמרו להקפיד, ולומדים ממנו אחרים, ענוש יענש על כל תלמידיו.. ה' ירחם ויצילנו מזה.

חוסר זהירות הילדים בכבישים - האם זה לא אשמתינו? בפתח הדברים הנני מודיע שאין כונתי להוכיח בשער, אלא אדבר מרחשי הלב, וכל א' יבחן בנפשו כמה זה נוגע אליו.

בימים אלו נקלעתי לאירוע לא נעים, כאשר רכב נסע ברחוב בצורה רגילה כמדומני, וילד קפץ לפתע לכביש, והרכב הפילו רח"ל, והי' דימום וכו' ולקחוהו לבית החולים, ישלח דברו וירפאהו.

וחשבתי בליבי מי יודע אם ידינו לא שפכו... הרי עצם המושג שילד לא מרגיש מספיק רתיעה ופחד, שלא יגיע מצב של קפיצה ספונטנית לכביש, זה מוכיח שרואה שהדבר לא כ"כ חמור אצל המבוגרים.

שהרי לא ראינו ילד שקופץ בטעות לאש... או הדומה לזה, למה כי יודע שזה אש!! ולא מתקרבים. א"כ למה הכביש הוא לא אש, ע"כ שרואה האיך שהגדולים לא נזהרים, וממילא...

הקפדת רבותינו בזהירות בדרכים

ומה שזכינו לראות אצל רבותינו, את הזהירות המופלגת בכל ירידה לכביש, ומי לא זוכר את רבינו כשהי' הולך או חוזר מבית הכנסת יוצאי פוניבז', למנחה ומעריב, כמה זמן הי' ממתין עד שראה שאין מכוניות, ואפשר לעבור.

ובתקופה מאוחרת יותר, היו המלואים עוצרים את המכוניות כדי שיוכל רבינו לעבור, ומאד לא הי' ניחא ליה.

וכך הי' בדרכו לתפילת ותיקין, עומד ומסתכל שהכביש ריק ואפשר לעבור, וכן בחזור הי' מחכה ברמזור שיהי' ירוק, ואף אם הגיע ברגע שנהיה אדום, הי' מיד נעצר, ולא סומך על... כך הי' דבר יום ביומו, בלי חכמות.

אך פעם אחת זכורני היטיב שתפסתי מלא חפניים, ואז רצתי מהבימה ישר להרב שך והראיתי לו שתי ידיים מלאות, אז אמר בקול "אחברמן..."

וכן בשבתות ויו"ט שהיו קוראים הפטרה שלא נדפסה בחומשים, ואצלי הי' מחזור, רצה אאמו"ר לתתו להרב שך, אך הרב שך לא הסכים, אלא בא עם המחזור לשבת לידי, וכך הי' בכל פעם, שהי' יורד מהמזרח ובא לשבת ליד ילד קטן, ומסתכל איתי ביחד את הפטרה.

ובכל פעם אחרי סיום הקריאה והברכות, הי' שואלני אם אני יודע האין משחקים זוג או פרד, עד כדי כך היתה התייחסותו לילדים.

התייחסות החמה של רבינו לילדי ישראל וכך אמרו חז"ל שרועה ישראל נבחנו בצאן, ומי הם הצאן כיום, לילדי ישראל.

וכך ראינו אצל רבינו זצוק"ל שימת לב מיוחדת על כל ילד וילד, עד שהיו מרגישים הרבה פעמים קירבה לרבינו כא' מבניו.

וכמה פעמים חילק רבינו דמי חנוכה לבני שיחיו.

כמו כן זכורני דבר לימוד גדול, שפעם אחת באתי לשאול את רבינו בנוגע למה שפנו אלי על בחור מסויים שעזב את הדרך, ורצו עצה האין להחזירו...

אמר לי רבינו בקול ובנוסח טענה, למה היהודי הזה מפנק את ילדיו, הוא בא לבית הכנסת עם ילד די גדול, והוא מחזיקו על הידים, למה הוא עושה את זה?! ותלה את סיבת ירידת בנו מהדרך, בגלל דברים אלו. ואדם זה אמנם הי' מתפלל לפעמים עם רבינו, אך האין שם לב האין הוא נכנס עם הילדים, זה הי' אצלי פלא. אך רועה ישראל, בוחן הצאן בכל עת.

ועוד הרבה יש להרחיב בזה. רק נתפלל שיתן השי"ת שנזכה לראות לחזק ולעודד, ויהי' בזה תועלת גדולה לרוחניות וגשמיות..

אמנם כיון שמידה טובה מרובה חמש מאות פעמים, ממילא מי שזוכה בצד החיובי להרבות דברים רוחניים, ולזכות אחרים

שילמדו ממנו האין להתנהג, והאין להתפלל, והאין לדקדק במצות, כמה תגדל זכותו עד מאד, ועל כגון דא אמרו חז"ל כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו.

ב'

זה הרי דור העתיד שלנו

בנוגע למה שהבאנו בשבוע שעבר, בענין עידוד וחזוק לשני. הנוי להוסיף כמה דברים.

א' ראיתי בתומר דבורה שכותב שבעידוד לומדי תורה, הרי זה בכלל עץ חיים היא "למחזיקים בה", ראה שם דברים נפלאים.

עוד בענין חיזוק ועידוד לילדים, נזכרתי שהגאון ר' שלמה זלמן אולמן זצ"ל

רב שכונות משכונות יעקב ב"ב, שם לב פעם שהחזן יוצא עם הס"ת, וממהר לבימה, על אף שחיכו שם הרבה ילדים כדי לנשק את הס"ת.

אמר ר' שלמה זלמן ז"ל עם לשונו העדינה, למה אתה ממהר, הרי זה הדור העתיד שלנו...

התייחסות החמה של מרן הרב שך לילדי ישראל ובעיקר רציתי להוסיף מה שהי' בילדותי, כשאבי מורי שליט"א הי' מתפלל בישבת פוניבז' ומקומו הי' בדיוק מול מרן הגרא"מ שך זצוק"ל, והי' הרב שך מתעניין בי הרבה מאד.

כך שבכל פעם כשהיתה עלי' לתורה והיו זורקים סוכריות ובוטנים, כשחזרתי מהבימה, הי' שואלני כמה תפסתי, וכשתפסתי מעט, הי' אומר לי אבטלן... ואמר שלאחר התפילה אבוא אליו הביתה, וישלים לי.

